

2. tema – SVETI LUDVIK IN NJEGOVO KRŠČANSKO DRUŽBENO DELOVANJE¹

“Kako velika je bila njegova pravičnost. Skoraj bi se je lahko dotaknili. Mnogokrat je sedel na tleh ali na preprogi in poslušal pravne zadeve, posebej tiste, kjer so bili vpleteni reveži ali sirote. Potrudil se je, da so prišli do pravične sodbe.” (papež Bonifacij VIII.)

»Če bo Božja volja, da boš maziljen, kot so posvečeni francoski kralji, se potrudi, da boš imel lastnosti, ki spadajo h kralju, posebej, da se nikoli ne ločiš od pravičnosti. (...)

Prostovoljno stoj na strani ubogih proti bogatim, dokler se ne ugotovi resnica, in ko se to zgodi, ravnaj pravično.« (Sveti Ludvik svojemu sinu Filipu)

Zgodovinsko ozadje: »SVETI LUDVIK USTREZA MODELU KRŠČANSKEGA KRALJA«

Sveti Ludvik si je prizadeval, da bi izpolnjeval vse dolžnosti krščanskega kralja. Samega sebe je imel za odgovornega, ne samo za materialno blagostanje, ampak tudi za duhovno dobrobit svojega ljudstva. Odstranjeval je pritiske kraljevske birokracije in zahteve plemstva in spodbujal pravico ter omogočal vsem, da so lahko enako prišli do nje. Veliko skrb je izkazoval ubogim (Generalne konstitucije, člen 22).

Sveti Ludvik je bil »tvorec miru« v francoskem kraljestvu. Ker je večkrat deloval kot posrednik v sporih med tujimi vladarji, pa je bil glasnik miru tudi izven svojega kraljestva (Vodilo, člen 19, Generalne konstitucije, člen 23).

Da bi izboljšal navade svojih sodržavljanov, je strogo kaznoval bogokletje, prepovedal je igre na sreče in prostitucijo.

Pastoralni vidik: »UPATI SI DELOVATI V DRUŽBI«

Sveti Ludvik je vzor sodobnim politikom (Generalne konstitucije, člen 20,2). Zaradi njegovega zgleda, so mnogi člani OFS postali politično aktivni – na primer Thomas More, Garcia Moreno, Giorgio La Pira, Frank Nosek, Konrad Adenauer, Alcides de Gasperi, itd.

Kristjani pogosto kažemo odpor do političnega delovanja in krščanski politiki si malokrat upajo braniti stališča Cerkve. Kaj o tem pravita Vodilo in Generalne konstitucije?

¹ Vir: <http://www.catholique78.fr/8-themes-approfondir-0010200>. Tema je povzeta s prijaznim dovoljenjem škofije Versailles.

OD SVETEGA LUDVIKA DO DANES

Slediti Jezusu

V svojem javnem delovanju je Jezus bil odločen, pri čemer je tvegati tudi to, da ga ljudje in celo njegovi učenci niso razumeli. Kateri evangelijski odlomki nam govorijo o tej »Jezusovi odločni drži«?

Duhovno življenje

Kristjani smo od Boga dobili poslanstvo, da sodelujemo v prihodu njegovega kraljestva pravičnosti in miru. Nas ta naloga spodbuja? Kakšne so naše dolžnosti, povezane s tem? Moramo ponovno prebrati Vodilo? (Generalne konstitucije, člena 12,2; 22,23).

Katere dolžnosti (v združenju, v poklicu, v javnem življenju, interesnih skupinah itd.) so nas oblikovale v takšne, kakršni smo danes?

Kako različne dolžnosti/odgovornosti (v združenju, poklicu, družbenem življenju) hranijo naše duhovno življenje in obratno – kako nas naše duhovno življenje spodbuja, da prevzemamo in opravljamo svoje dolžnosti?

Biti v svetu

Kaj nas spodbuja, da sprejemamo vsakodnevne odgovornosti, še posebej v sodobni družbi? V kaj želimo v glavnem usmeriti naše moči in zakaj?

Ali zares poznamo situacijo tistih, ki so v družbi na obrobju, ki jih imamo za marginalne? Koliko upamo izraziti ogorčenje in odpor do tega, kar je nesprejemljivo? (Generalne konstitucije, člen 19,2)

Po kakšnih kriterijih izbiramo kandidate na volitvah? Po čem presojamo moške in žene, ki jih najdemo na glasovnicah?

Vzgoja

Ozaveščen kristjan je povabljen, da podrobneje pozna družbeni nauk Cerkve in je s tem pripravljen, da zavzame svoje stališče v zahtevnih temah (bioetika itd.). Kako je z nami? S katerimi sredstvi poglobljamo svoje življenje: beremo (Kompendij o družbenem nauku npr.)? Sodelujemo v razpravah in debatah? Smo že bili na spletni strani CIOFS: <http://www.ciofs.org portal?>

Vprašanja

V petek, 7. junija 2013 je papež Frančišek pozval kristjane, da sodelujejo v politiki. »Sodelovanje v družbenem življenju je kristjanova dolžnost. Kristjani ne smemo zgolj »igrati

Pilatove vloge«, si samo umiti rok, ne smemo. Biti moramo vpleteni v politiko, kajti politika je ena od višjih oblik dobrodelnosti, saj zasleduje skupno dobro.« Nato je po citatu svetega Tomaža Akvinskega povzel: »Krščanski laiki morajo delovati v politiki (...), politika je postala umazana; toda sprašujem se: Zakaj je postala umazana? Zakaj niso v njo vpleteni kristjani z evangelijskim duhom?« Kaj sam mislim o tem?

Življenje v skladu z drugim vatikanskim cerkvenim zborom

1. Ko cerkveni zbor prehaja k praktičnim in bolj neodložljivim posledicam, zelo poudarja spoštovanje do človeka: vsakdo mora na vsakega svojega bližnjega brez izjeme gledati kot na svoj »drugi jaz«, in imeti mora obzir zlasti do njegovega življenja in do nujno potrebnih sredstev za človeka dostojno življenje;⁸ naj se varuje, da ne bo posnemal tistega bogatina, ki se za ubogega Lazarja prav nič ni zmenil.

2. V današnjih dneh smo še posebej dolžni postati bližnji prav vsakemu človeku in mu, ko se z njim srečamo, dejavno pomagati: naj bo to od vseh zapuščeni starec, krivično prezirani delavec iz tujine, begunec, nezakonski otrok, ki nezasluženo trpi zaradi greha, ki ga ni storil, ali lačni, ki trka na našo vest, ko nam kliče v spomin Gospodove besede: »Kar ste storili kateremu izmed teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili« (Mt 25,40).

3. Vrh tega je treba reči: vse, kar nasprotuje življenju, kakor raznovrstni uboji, rodomori, splavi, evtanazija in tudi radovoljni samomor; vse, kar rani neokrnjenost človeške osebe, kakor pohabljanje, telesno ali duševno mučenje, psihično prisiljevanje; vse, kar ponižuje človeško dostojanstvo, kakor npr. življenje v človeka nevrednih razmerah, samovoljno zapiranje, nasilno preseljevanje, suženjstvo, prostitucija, trgovina z ženskami in mladoletniki; tudi sramotne delovne razmere, ko z delavci ravnajo, kakor da so le orodje za dobiček in ne svobodne ter odgovorne osebe - vse to in drugo, kar je še temu podobno, je v resnici sramota; in ko okužuje človeško kulturo, omadežuje bolj tiste, ki se tako vedejo, kakor tiste, ki trpe krivico; hkrati pa kar najhuje nasprotuje Stvarnikovi časti.²

² Pastoralna konstitucija o Cerkvi v sedanjem svetu, *Gaudium et spes*, člen 27.

Živeti evangelij (Mt 5,1-2,13-16)

1 Ko je zagledal množice, se je povzpел na goro. Sédel je in njegovi učenci so prišli k njemu. 2 Odprl je usta in jih učil:

...

Vi ste sol zemlje. Če pa se sol pokvari, s čim naj se osoli? Ni za drugo, kakor da se vrže proč in jo ljudje pohodijo. 14 Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. 15 Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavek, in sveti vsem, ki so v hiši. 16 Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.

